

פאקיסתאן: הם סוקלים גם תינוקות

אורחים עליזים

ועורכים מזועזעים

יוזמתו של בעל מלון סקוטי לארח הומרסכסואלים במחירייהנחה מיוחדים עוררה סערה בחוגי תירוותיפנים בכריטיניה.

על הפרשה מדווח העיתון הנפוץ ביותר בעולם ניוז און דה וורלד. המוכר מדי יום א' שישה חצי מיליון עותקים.

הסיפור מופיע בשבועון בסגנון צעקני אופייני. צורת הדיווח על הפרשה מעניינת יותר מהסיפור עצמו. מיליוני בריטים — יש האומרים את מיספר קוראי העיתון כ־18 מיליון — משלמים מדי שבוע כדי לקרוא סיפורים כאלה, המוגשים בנוסח ששום עיתון ישראלי לא היה נוגע בו בקלשון.

מספר לנו כתב השבועון, דייוויד ריגבי:

מלונות המציעים הנחות ל"עלזים" גרמו לאנשי תירוות להסמיק מרוב זעם. הם מודאגים שאמהות אבות וילדים עלולים להזמין מקומות באותם המלונות. מבלי לדעת על המתרחש בהם. מר אלאן דברו, יורד לשכת התירוות הסקוטית, אומר שהוא מאועז מהמחשבה על מה שעלול לקרות. בשלב הבא, אומר היורד, עוד נהיה עדים לפירסומות שיזמינו זוגות לבצע במלונות מעשי נואף. אפילו בתקופה המתירנית הזאת, אני בטוח שרוב בני-האדם הרגילים סבורים, שזה ממש מבחיל. חבר הפרלמנט אלברט מקווארי הביע אף הוא מחאה תקיפה. "זה ממש מעורר בחילה" טוען הח"פ (חבר פרלמנט). אני חושב על צעירים העלולים לחוות בזוגות של גברים האוחזים יד ביד. זה מביך ויגרום לבעיות קשות בחינוך הנוער. כל זה יפגע קשות בתירוות לסקוטלנד."

בעל המלון שגרם לכל הסערה, פרדי סימונרס, לא הביע כל חרטה: "אנחנו איננו מלון של עלזים. אבל הלקוחות שלנו יודעים שהם יכולים לבלות כאן, מבלי שאיש יפחד אותם או יפריע להם." לרברי סימונרס, כבר נענו זוגות הומרסכסואליים רבים לפירסומת שלו, והוא מתכוון להמשיך בדרך.

הניוז און דה וורלד, שהפופולאריות שלו היא תוצאה מטיפולו הרפרצופי בענייני מין, בנוסח של פורנוגרפיה רכה ומתחסרת, אינו מסתיר את הגינוי שלו ליום, ואת הודהו עם המיסדר.

קשה לבוא כטענות לעורכים. הם מעצבים את רעתם של מיליוני בריטים מקרב מעמדהפועלים והמעמד הבינוני, ובהיווןחורר משרתים את צרכיו וטעמו. עורכי השבועון אינם זקוקים להוכחות ולשיכנועים. אלה נמצאים כשפע בכל יום הראשון בבוקר. כרוכביהמכירה ככל רחבי בריטניה.

ויה הירק לאתרונה את קשריו עם הדיקטטור של תורכיה, קינן אורון, וביקורו האחרון בארץ זו, בצירוף הקשרים החשאיים שלו עם עיראק, הוכיחו לרבים את ימי-הזהרה של ברית באגדד, שקרסה אחרי ההפיכה האנטי-השמאית בעיראק בשנת 1958. בעת ובעונה אחת שומר זיא על יחסים סבירים עם שליט לוב,

מועמר קר'אפי, ומפתח בעזרתו את הפצצה הגרעינית שלו, בכור שהוקם לצורך זה באיסלאמאבאר. כפי שדווח בארוח כלעדי במדרו זה, חושש זיא מנסייון ישראלי-יהודי להשמיר את הכור, והוא אף הועיק לצורך מניעת הפיגוע את שר-החוק של ארצות-הברית, ג'ורג' שולץ. לפי שעה לא העוה ממשלת ישראל לתקוף את הכור, מפחד האמריקאים, וזיא מקווה לחנוך עוד השנה את הפצצה האיסלאמית הראשונה. אין ספק שאז תכריז גם הודו על ייצור פצצה גרעינית, ועידן של עלי וולפאקאר בוטו, שנרצח עליידי זיא באמצעים מישפטיים.

זיא אלי-חאק
החודשים האחרונים בשילטון

ההרתעה האטומית יטיל את צילו על היחסים הבינאיזוריים בדרום-מערב אסיה. הביטחון העצמי שמגלה זיא בנושאי חוק וצבא, נעלם לחלוטין ככל הנוגע לשליטתו בתוככי פאקיסתאן. הנשיא האוכרי והציני, שתלה את קורמו ונהג בקשיחות רבה בכל יריביו הפוליטיים, שולט בארץ שסועה ובלתי-מגובשת, שבה שולטים הפונג'אבים על כל שאר הלאומים, ככוח הצבא והמישטרה. ב־1971 מרדו הכנגלים, תושבי מיורח פאקיסתאן, בפונג'אבים השנואים, נהנו מסיוע צבאי הודי, והצליחו לזכות בעצמאות מדינית, אך לא ברמוקרטיה ולא ברווחה כלכלית. עתה חייב זיא לטפל במרידה, רצועה בגלילוי אומץ-לב והקרבה נדירים, של הסינדרים, בני עמו

בדצמבר שעבר הוליך כהגדרת פאקיסתאני צעיר את עדתי המתפללים שלו לפאתי העיירה השקטה בפונג'אב, פאקיסתאן. הפונג'אבים הם הלאום השולט במדינה הפאקיסתאנית הרופפת, וכמהדת היה אהר נלהב של המישטר הצבאי שהנהיג הנשיא זיא אלי-חאק ב־1977.

משהגיעו ליעד נעצרה השיירה. הכהן הניח במרכז הרחבה תינוק בן יומיים, שנולד מחוץ לנישואין. התינוק נסקל באבנים עד מוות.

סוף 1982 מצאה את פאקיסתאן מבצעת את האקט הברברי השפל ביותר כלפי עולל "בלתי חוקי". כמה יפניפוש מקומיים העיזו להקים שערויה, אך הושטקו כמעט מייד.

עוזריו של הנשיא הסכימו שהכוהן "הגויס", אבל סירבו לנקוט בפעולה כלשהי. הנשיא עצמו גרס שאי-שירת לא עבר על שום חוק. כדי להרגיע את הרוחות, העבירו את המיפלצת הזאת לעיר אחרת, והענישו שני עיתונאים, שפירסמו את פרטי הפרשה.

חודשיים מאוחר יותר הולקתה בפומבי אשה צעירה, עיוורת מלידה, בעוון נישואין. הגבר לא נעש. ככלל, מגלה מישטרו של זיא אכזריות בולטת ומפלה כלפי נשים, ופאקיסתאן הפכה בשנים האחרונות למטרה קבועה לגינויים שוצפים של אירגוני-נשים בינלאומיים, ליגות לזכויות האדם והעיתונות העולמית.

חנוכת הפצצה. הביקורת הזאת אינה מראיגה במיוחד את נשיא פאקיסתאן. הוא נהנה מתמיכה בלתי-מיסויגת של רונאלד רגן, בעיקר בשל השירותים האסטרטגיים שהוא מספק למאמציה של מעצמת-העל לפגוע באינטרסים הסובייטיים המסורתיים באפגאניסתאן. וזיא העמיד לרשות האמריקאים בסיסי התראה וביון, בעיקר כחבל באלוצ'יסתאן, ומארח בארצו את כל המיפקדות החשובות של המורדים האפגניים האנטי-סובייטיים, הנהנים מחסות אמריקאית, סינית ומצרית.

עשור לרצח: לא

חיונית-תענועים

השבוע מלאו כריזק 10 שנים להפיכה הפאשיסטית בצ'ילה, שבה נרצח הנשיא החוקי סאלבורד איינדה עליידי הרמטכ"ל שלו, אוגוסטו פינושבה, בעזרת ארצות-הברית.

אין טעם לדווח שוב על הפרשה הזאת, שהועלתה עשרות פעמים במדרו הזה. אפשר רק להתאבל, יחד עם כל קוראי העולם הזה, על רופאיהדילרים

סאלבורד איינדה
הומניסט, סוציאליסט, דמוקרט

וההומניסט הגדול, שניסה לבנות חברה סוציאליסטית באמצעים דמוקרטיים, ונגרע באכזריות. כמו אלכסנדר דובצ'ק בצ'כוסלובאקיה, חמש שנים לפניו, היה לאיינדה חוון, שנתפס היום כאילו כאשלייה. הכישלון החברתי-כלכלי של פינושבה, שניסה בעזרת הביצועיסטים שלו, חניכי מילטון פרידמן ששיקאגו, לבלום אינפלציה עליידי אבטלה, שבצ'ילה פירושה רעב פשוטו כמשמעו, מההומות שנתחדשו השנה, המרי המתמיד שמגלה העם בצ'ילה — כל אלה נוטעים את התיקוזה שאיינדה לא היה חיון תענועים, אלא חלום גדול שעוד יתגשם.